किननंभीदेशे विजयसय पुक्के च जगदः भारीरे भदायाः एषगिति फलं चर्वसनयः ॥" मनुवसुस्तितिययुगद्धाशिवगुग्यसंखासु तिषषु पूर्वाद्यास्यम्। व्यायाति विश्वरेषा एके सुभदा पुरस्तनुभा॥ चतुद्देखादिषु पूर्वायग्रादिसुखं भवतीव्यष्टः। इति च्योतिसत्त्वम्॥

भद्राकरणं, की, (भद्र+डाच्। च+खुट्।) सुख्तम्। इति हेमचन्द्रः॥

भहाताजः, पुं, (भद्र: हितकर चाताज इव रचा-करलान्।) खड्गः। इति चिकाखप्रीय: स

भद्रारकः पुं, चर्थारश्चित्रद्वीपान्तर्गतदीपविश्वः। इति शब्दमाला ॥

भद्रां जपित्रता, स्त्री, (भद्राय चलति पर्ण । फ्रोतोति। चल् + चल्। भद्रालं पत्रं यस्याः। कप्। टाप्। चत रत्वम्।) गत्वाली। इति ग्रन्ट-माला।

भदानो, स्वी, (भद्र + खन् + खन् । भदान + गौरा दिलातु डीष्।) गन्धानी । इति शब्दमाना ॥

भदावती, की, (भदमस्या चक्तीता मतुम्। मस्य वः। संज्ञायां पूर्वपदस्य दीवः।) कट्-फलहतः। इति राजनिष्यः।

भदाययः, पुं, (भदस्याययः।) चन्दनम्। इति प्रव्दचन्द्रका॥

भदाचं, क्री, (भदा खवा खन।) सुवि जमदीपख नववर्षान्तरोतवर्षेविश्वः । इति जिकाख्यीयः ॥ तिद्वरणं यथा। सालावतः पूर्वपार्थं पूर्वे गांखका एकप्रज्ञाद्योजनसङ्खां माननाच च भदाचा नाम जनपदाः भद्रशालवनच तच व्यवस्थितं कालाभ्रष्टचाः पुरुषाः चेताः पदा-वर्णिनः क्रियः क्रमुद्वर्णाः दश्रवर्षसञ्चाणि च तेषामायुक्तच च पच कुलपर्वताः तद्यचा, ग्रीलवर्णः मालाख्यको वर जसः विपर्णो नीलचिति तिहिनिगेता वङ्गी नवस्तरमः स्थितानां देशानां तान्येव नामानि ते च देशाः एताः नदीः पिवन्ति। तद्यया, सीता सुवाहिनी इंसवती कावेरी सरसा भाखावती इन्द्रनदी खड़ार-वासिनी हरितीया सीमावर्ता श्राहदा वन-माला वसुमती इंसा पर्या पचाङ्गा धतुश्वती मणिवप्रा सुत्रक्षभागा विलासिनी हाव्यतीया प्रयोदा नागवती भिवा भीवाश्विनी मिलतटा चौरीदा वर्षणावती विद्यापदी सञ्चानदी हिर्ग्यस्कलवाहा सुरावती वामीरा पताका-खेलेता महानदाः एताच गङ्गासमाः कीर्तिताः जाजकानं पापं विनाश्यन्ति ज्ञुदनशस् कोटिमसाख बहीये पिवनित ते सम्ववंशह-मायुव: रहीमाभक्ता इति। इति वाराचे सुवनकीषे रदगीता॥ व्याप च। तथैवेलाष्टर-मयरेण पूर्वेण च माल्यवहत्समादनावानील निषधायती दिसहसं पप्रचतुः केतुमालभदा-अयो: सीमानं विद्धाते। मन्दरी मेरमन्दरः सुपार्थः जसुर इत्ययुतयोजनविक्तारीनाषा मेरी बनुहि ग्रमवरम्भागस्य उपक्छप्ताः। चतुर्षु

रतेषु ज्तजन्तद्वन्ययोधाञ्चलारः पादप प्रवरा: पर्ञ्चतकेतव द्वाधिसहस्रयोजनीत्राहा-भ्रतयोजनपरिकाष्टाः। स्तावद्विटपविततयः चूदाचलारः पंचीमध्यच्चरसन्दरजनाः यद्प-सार्भान उपदेवगवा योगैन्धधावि स्वाभावि-कानि भरतर्थम । धारयन्ति । देवीद्यानानि च भविक चलारि गन्दनं चेत्ररयं विभाजकं सर्वतीभद्रामित । येजमरपरिष्ठाः सप्तसुर-ललनाललामय्थपतय उपदेवगर्केरपमीयमान-महिमानः किल विहर्मत। मन्दरीन्सङ्ग एकादग्रम्तयोजनोत् द्वदेवच्त्रिष्रयो गिरि-शिखरख्लानि पलान्यन्दतकस्पानि निपतन्ति। तेवां विधीयंमावानां अतिमधुरसुरभिसुगन्ध-वहलाव खर यो देगाव खोदा नाम नही मन्दर-गिरिग्रिखरानिपतन्ती पूर्वेगेनावतसपन्नाव-यति। यदुपनोषसाद्ववाचा चानुचरीयां पुर्य-जनवधनामवयवसार्भसगात्मवातो द्रश्योजनं समनाद्ववासयति। एवं जन्मानामायु-चनिपातविश्रीयानामनिखप्रायायासिभकाय-निभानां रसेन जम्नही नाम नही मेकमन्दर-शिखराद्युतयो जनाद्वानतचे निपतन्तौ दिच्च यी-नात्मानं यावदिकाष्टतमुपखन्दति। तावदु-भयोर्पि रोधसीयां स्तिका तदसेनात्रविध-माना वायुक्संयोगविषाकेन सदामरलोकाभरणं जाम्नदं नाम सुवर्षे भवति यदुष्टवाव विबुधा-दय: यह युवितिभर्मु कुटकटककिट समाद्या-भरयक्षेय खलु धारयन्ति। यस्तु मञ्चाकदमः सुपार्त्रपार्त्रांतरू एसस कोटरेम्यो विनि:स्ता: पचायामपरिकाचाः पच मधुघाराः सुपाये-प्रिखरात् पतन्वी। परेकात्मानिमला हतमतु-मोदयन्ति यो ख्रुपयुञ्जानानां सुखनिकासितो वायु: समन्तात् भ्रतयोजनमनुवासयति। एवं क्रसुद्रिक्ट्रो यः भ्रतवल्ली नाम बटलाखा स्कल्यं गीचीनाः पयोद्धिमधुष्टतगुड्। ब्राध-नर्भ्यासनाभरकार्यः सर्व रव कामदुवा नदाः कुसुद्यात् यतन्तस्तस्तत्रसेवादतस्य-योजयन्ति यातुपनुषाकानां न कदाचिद्पि वनीपिनतक्रमखेरदीशैन्यजरा-मयापन्द मुप्तीती वा वेव वर्षी पचर्रा दयसापिविप्रेवा भवन्ति यावच्यीवं सुखनिर्तिभ्यमेव कुर्द्रकुर्र-कु स भावे कङ्क जिकूट शिशिरपतङ्ग बच्च क्रियध-श्रितिवासकपिकश्चवेदूर्यं जारधिचं समें भगाग-काल झरनीर दादयो गिरयो मेरो: कि काया दव केग्ररभूता मखदेशे परित उपक्छना:। जठरदेवकूटी मेर्व पूर्वेबारादभ्योजनसहस-सुद्गायती द्विषद्यपृषुतुङ्गी भवत: एवमप-रेख पवनपारिपात्री दिखान केलाचकरवीरी प्रामायती एवसत्तरतिकच्छ द्वमकरी व्यष्टाभि-रेले: परिष्ठतोश्यादिव परितचकाक्ते काचन-शिरि:। मेरोम्हर्द्धान भगवत चातायोनेमध्यत उपक्छप्रां पुरीमयुतयो जनसाइसी समचतु-रसा भातकी भी बदानत ताम वपरितो जोक-

पालानामणानां यथाहिषां यथारूपं तुरीय-मानेन प्रो>णानुपक्षाः। इति श्रीभागवते ५ स्कल्पे स्वनकोषवर्णने १६ श्राधायः॥ भद्रासनं, कौ, (भद्राय जोकष्ट्रताय खासनम्।) नृपासनम्। इत्यमरः। २। ८। १९॥ (योशि-नामासनविष्रेषः। यथा, तन्त्रसारे। "सीवन्याः पार्वयोर्नस्थेद्रगुल्कशुग्नं सुनिष्य-

भहासनं समुद्धं योगिभिः परिकल्पितम्॥") भहेत्वरः, पुं, (भदः शुभद्धासावीत्वर्छेति भदा-सकः मङ्गलभय देत्वरो वेति।) कल्पयामख-शिवः। यथा,—

"उत्तिष्ठ कान्त ! मच्छावः कल्पयामं सुग्री-भनम् ।

तया साईं जगामाय कलायामं वसुन्तरे ! ॥
भन्ने चरनिमित्तं हि द्रवाच कथितं गुभन् ।
निवाच सञ्जते यत्र पात्रद्रवं समर्पितम् ॥
ढङ्गा भन्ने चर्च रेवं चक्रतीर्थं पत्रतीर्थं वसुन्तरे ! ॥"
रित वाराहे मयुरामाहास्त्री चक्रतीर्थंप्रभावो
नामाध्यायः ॥

शिवप्राप्तार्थे दुर्गाराधितश्चिमालयस्यपार्थिव-शिवलिङ्गम्। यथा,---

"तवायांय यहीत्यामि महत्रीन् हिमवद्ग्रहे।
यश्वेह वहमीहत्या म्हण्यश्वेष्यरः हतः ॥
व्यक्षे भद्रेष्यरे त्येतं त्याते तोके भविष्यति ।
देवदानवगन्यवा यत्त्वतिम्युवशेरगाः ॥
पूजियव्यन्ति सततं मानवाश्व मुभेश्ववः ॥
दित वामनपुरावी ६६ ष्यथाये उमां प्रति
श्विवात्वम्॥ गङ्गायाः पश्चिमतीरे गरित्वात्वयामस्रोत्तरे पाषावमयश्विवात्वविष्येशे याम-

भनेता, खी, (भना एवा।) ख्रुकेता। इति राजनिवेदः। (च्या: पर्यायी यथा,— "एका ख्रुका च बहुता एव्योका चितुटापि च। भनेता दृष्टका च चन्नवाका च निष्कुदः॥" इति भावप्रकाशस्य पूर्वस्तकः प्रथमे भागे॥)

भनारनी, जी, (भनं उदनिति चनयेति । उत् + चन् + चन् । गौराहिलातृ होत्।) वता। नागवना। इति रात्रविचेष्टः ।

(भन्न, ची ध चौ मीटने। इति कविकचाह्म: । दमा०-पर०-सक्-चिन्। ध, भवृत्ति ॥)

भन्दिनं, की, (भदि + इनच्।) सभा। इसबाहि कीय: । कम्य:। दूत:। इति वंश्विप्तवारी-वादिष्टति: ।

भन्भुकः, पुं, भारतवर्षान्तर्गतदेशविश्वः। यथा, "बचाश्वार स्वापि यामायां भन्भुकाः

स्त्रताः ॥" इति स्वान्दे क्वमारिकासके वक्रीवरमाङ्गास्यः नामाध्यायः ॥

भगझरं, की, (भागं नचनाणां पझरम्।) नचनचकम्। इति चिडान्त्रश्रिमीणः।